

FINSKA GÅTOR 2

Källa: Boken om vårt land

CC BY 4.0 Kirsi Alastalo 2021

– RyhmäRenki.fi –

Hästen är i stallet,
svansen uppå taket.

När i Helsingfors
det hugger,
flyga spånorna
kring landet.

Söker oupphörligt,
finner och är missnöjd.

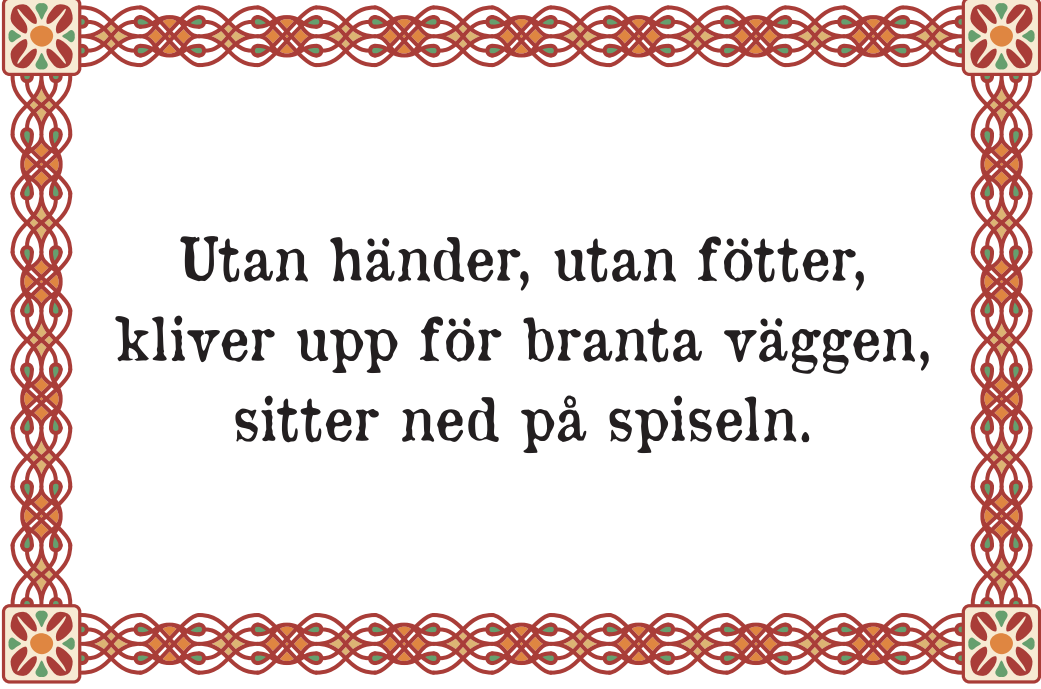
Färdas som en kung
kring landet,
gästar årligt minsta koja.

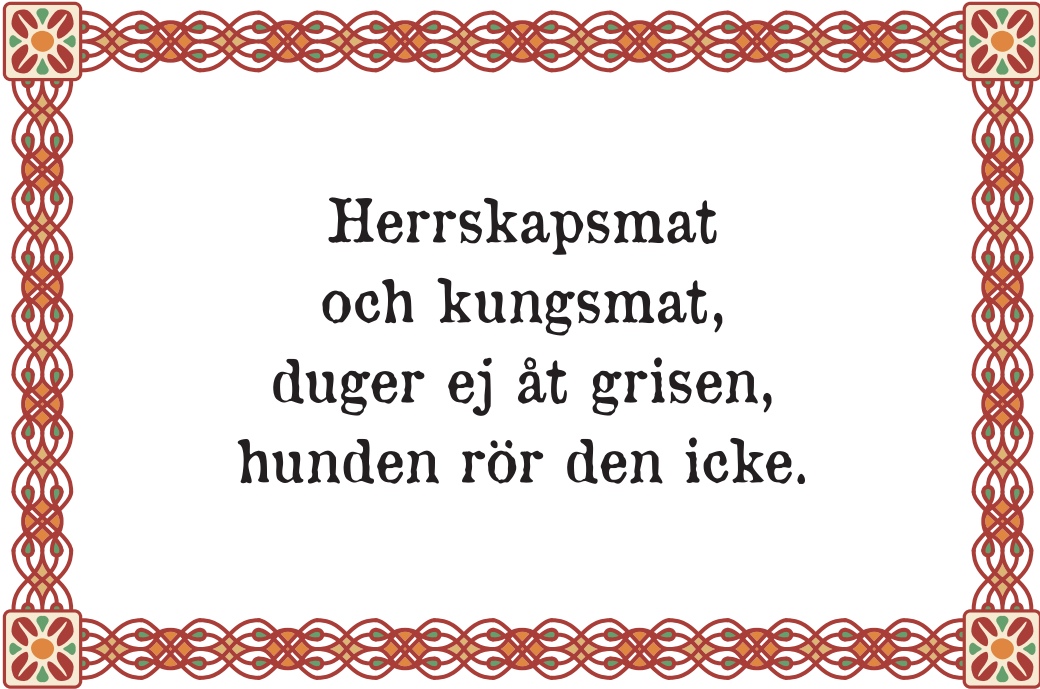
Svarta hönan ligger
över röda ägg.

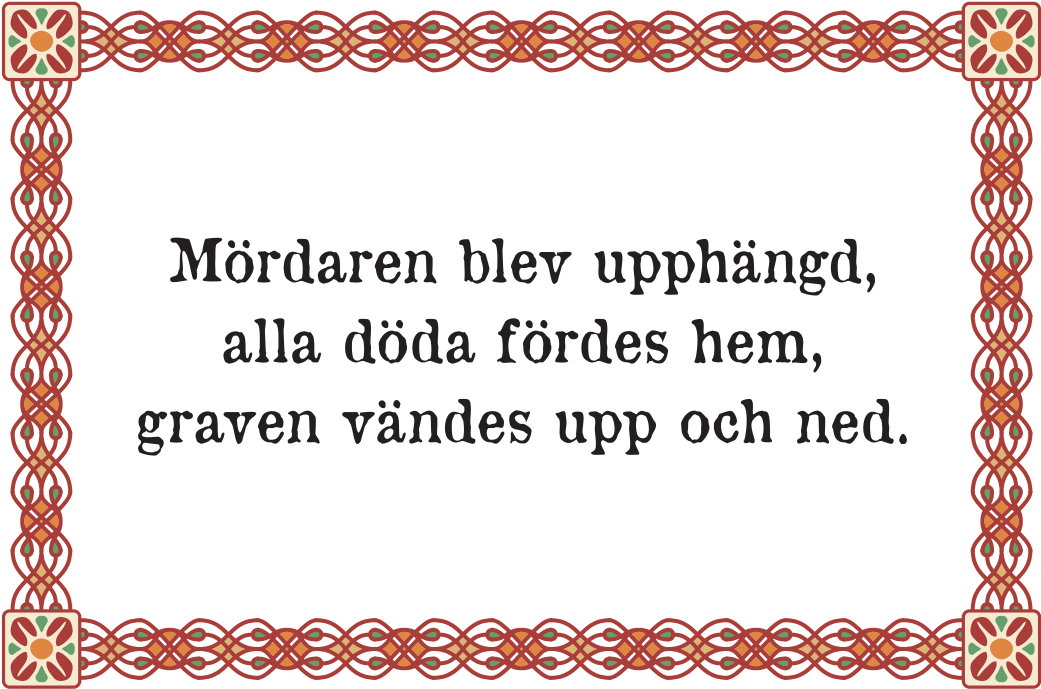
Korpen flyger,
vattnet rinner,
ständigt från
hans båda vingar.

Utan händer, utan fötter,
kliver upp för branta väggen,
sitter ned på spiseln.

Herrskapsmat
och kungsmat,
duger ej åt grisen,
hunden rör den icke.

Mördaren blev upphängd,
alla döda fördes hem,
graven vändes upp och ned.

Först så drager
man av huden,
innan man kan
klippa fåret.

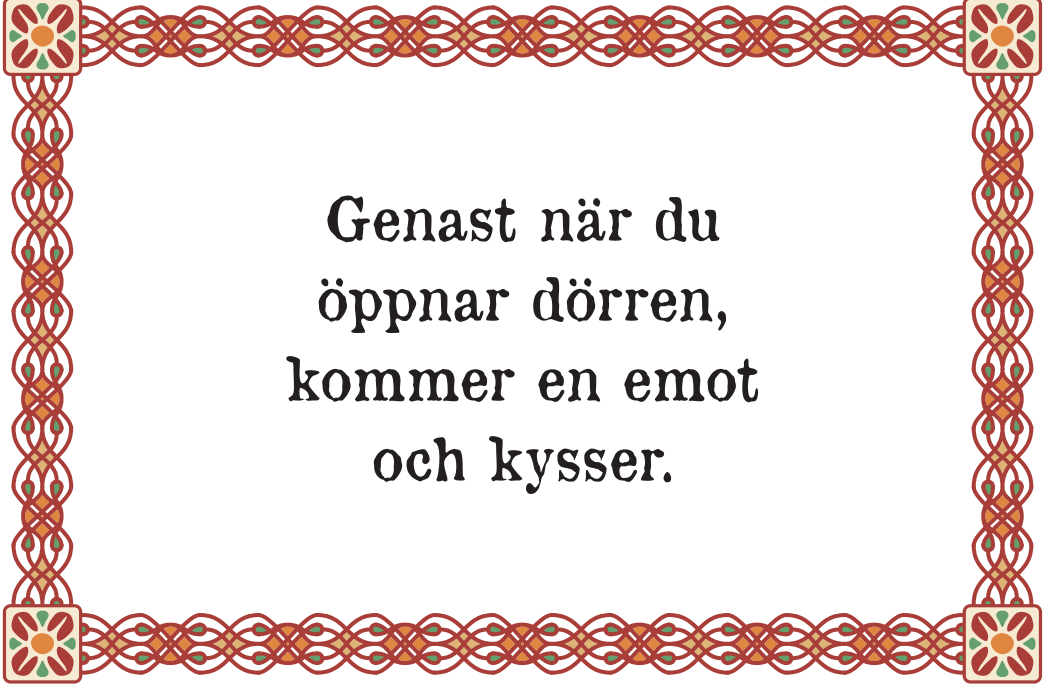
Mörklätt dvärg
med krokig näsa
vårdar alla gårdens
skatter.

Går till skogen,
ser åt hemmet,
kommer hem
och ser åt skogen.

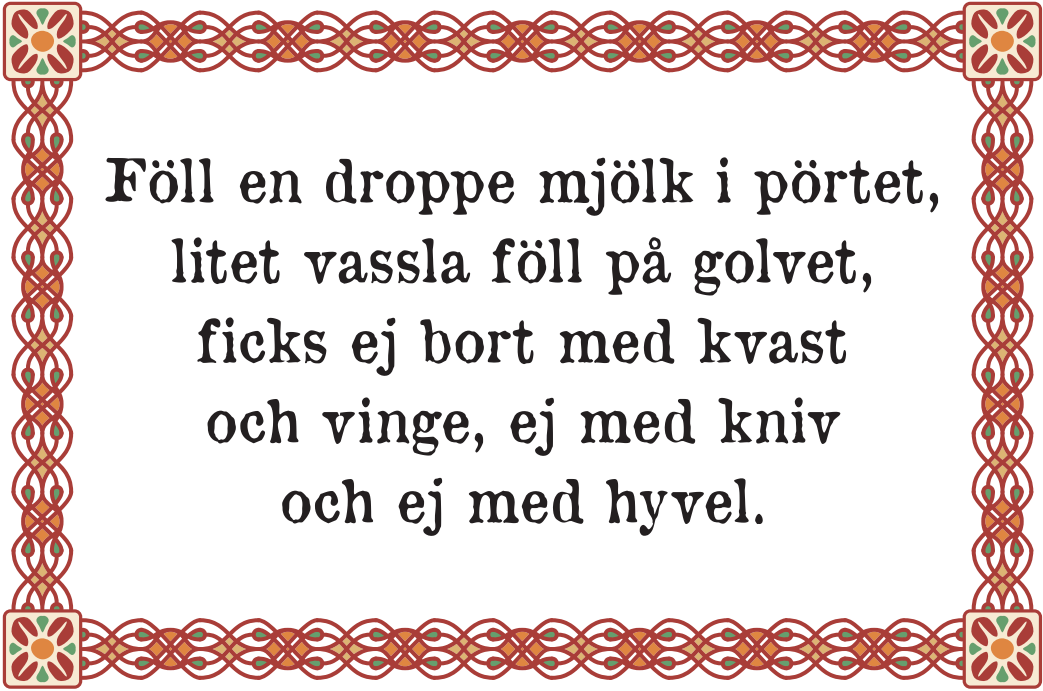
Liten lunsig gumma
utan fot och huvud
skaffar bröd åt alla.

Genast när du
öppnar dörren,
kommer en emot
och kysser.

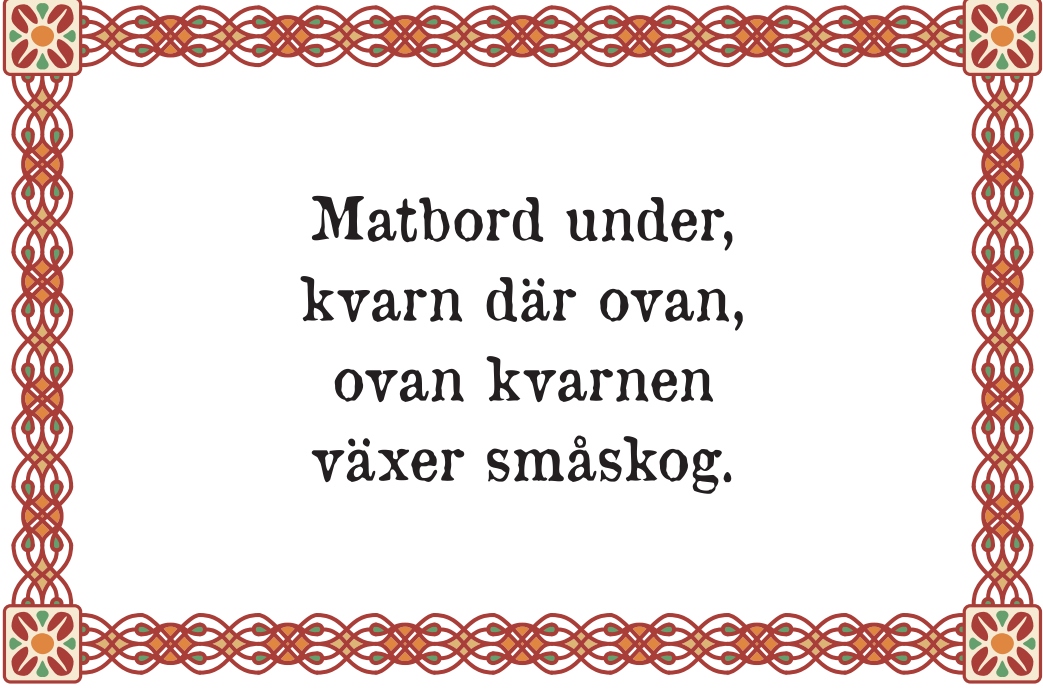
Sommaränka, vinteränka,
men var höst står hon
i bruddräkt.

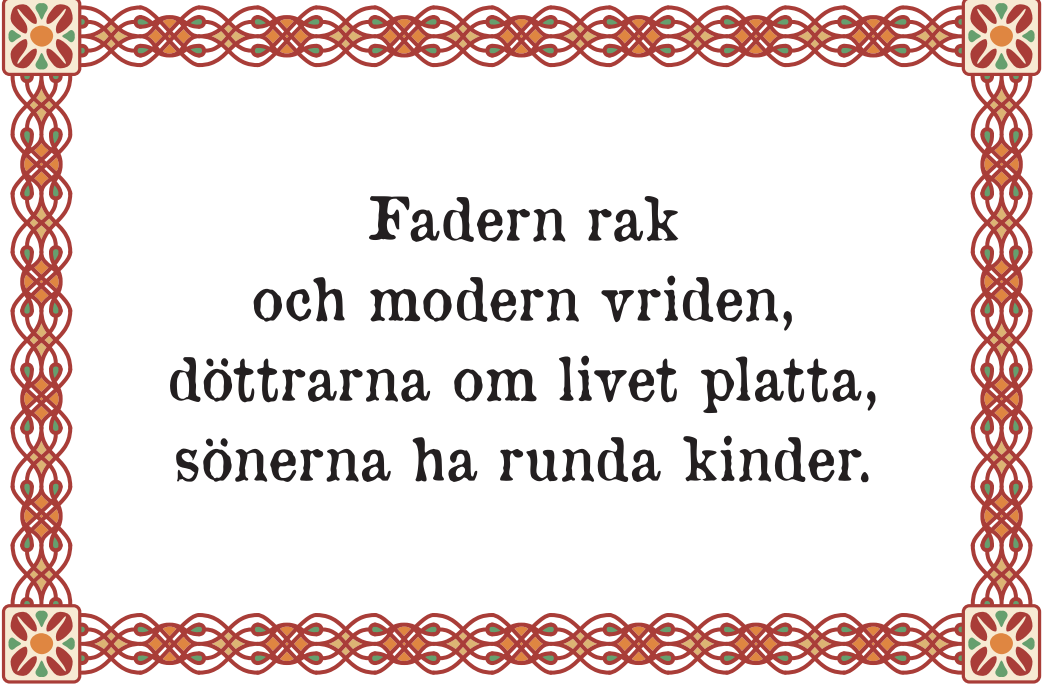
Föll en droppe mjölk i pörtet,
litet vassla föll på golvet,
ficks ej bort med kvast
och vinge, ej med kniv
och ej med hyvel.

Gumman i en vrå av
stugan är försedd
med hundra tänder;
tuggar maten,
sväljer icke.

Matbord under,
kvarn där ovan,
ovan kvarnen
växer småskog.

Fadern rak
och modern vriden,
döttrarna om livet platta,
sönerna ha runda kinder.